

Reverendissimo & Illustrissimo

15

On. THOMÆ TENNISON,

Domino Archiepiscopo

CANTUARIENSI.

Primati & Metropolitano Totius *ANGLIÆ*, de
Religione, de literis, & literato Orbe optimè Merito,

FELIX cœruleis quæ cingitur *Albion* undis,
Chara Deo Tellus, infano Marte frementem
Undique tuta sedens, reliquum circumspicit Orbem.
Quo fugiens mœstis libertas finibus exul,
Imprimis coecis emergens purior umbris
Religio, Sanctos gaudent legisse recessus.
Nassovium celebrent vivaci carmine Vates,
Vox quibus alta sonans, & par ingentibus ausis.
Nos tenui venâ canimus Venerabile Nomen
Primatis summi, *Britonum* qui præfidet aris:
Maximus alterius Præful qui dicitur Orbis.
Auspice quo Pietasque redux, Moresque Pudici,
Et Probitas, felixque manu dotata benignâ
Florescens Doctrina Sacrum Caput altius effert.
Carmine digna gerit, sunt illi Carmina curæ.
Qualis mane novo surgens æstate serenâ
Paulatim vibrat radios, & dividit umbras
Titan, mox rutilum vicina per Æthera spargit
Lumen, inauratæ fulgent Longo ordine nubes.
Agricolæ vigiles, & solis pastor in agris
Mirantur roseos ortus, lucemque benignam,
Promittuntque diem nitidum, vegetosque calores,
Talis summoto nascens Doctrina recessu
Sacra *Viri* primùm visa est, cum voce disertâ
Explicuit doctis memorans pia dogmata chartis;
Errata, & vanos ritus, cultusque profanos
Roma, tuos retegens, celebrique triumphat arenâ.

Doctorum mirata cohors, miratur & *Aula*,
 Victoriq̃ue ferunt plausus & præmia donant.
 Ille memor doctas, per quas ascenderat, Artes
 Usque fovet, facilisque pios effundit in usus
 Quas vix optet opes, ni sint solamen egenis.
 Aspice Musarum sedes, primasque palæstras
 Illius exstructas sumptu donisque fruentes.
 Atque Animo fundata pio nova Fana popello.
 Sed Majora pii superant Monumenta Laboris.
 Urbs Domina Angligenûm, refluxo quam gurgite labens
 Formosus scindit Thamesis, ratibusque superbis
 Indorum extremis gazam subvectat ab oris:
 Nomen & occiduis & notum nomen Eois.
 Non tulit Antistes noster Laudabile quicquam
 Urbe deesse, novo sua vult commercia xyſto
 Prodire, & charis fieri solamen alumni.
 Regale hinc inceptat opus, tectisque decoris
 Artibus omnigenis mandat sacraria poni.
 Bibliotheca patens surgit, totoque petitis
 Orbe Libris vigili curâ & discrimine lectis
 Ornatur, splendet Loculis Divina supellex.
 At Vaticanis numero si cedat acervis,
 Seu, Bodlæe, tuâ quos tot congeſſeris æde,
 Utilis aſt ibi congeries, aptataque cunctis
 Artibus Ingenuis; Lætatus dixerit hospes
 Hic nec turba recens, nec abeſt veneranda Vetuſtas.
 Adde etiam faciles aditus cunctisque patentes.
 Hoc unum deerat nobis, hoc optime Præſul
 Senſiſti, atque Animo cumulaſti vota Benigno.
 Quas Tibi pro tanto ſolvemus munere grates?
 Laudibus & quantis Tollemus ad Æthera Nomen?
 Te docti Proceres, tenuis Te turba Patronum
 Agnoſcunt, opibusque tuis ditescere gaudent.
 Quotque illic paſſim variis Authoribus uſi
 Ad Laudem crevêre, Decus, Famamque merenti
 Acceptam debere Tibi ſe ſpontè fatentur.

Quin Sanctus Codex, hominum diploma Salutis,
 Maxima cura Tibi, Sacrorum aptatus in usus
 Cultior, ^{atque} notis Lucem inducentibus auctus
 Auspice Te prodit, Templis Venerabile Munus.
 Ipse Vigil Pastor curas partitus in Omnes.
 Meccenasque novus sero celebraberis ævo.
 At quales Tibi sunt comites, Supreme Sacerdos?
 Pastores Sancti gregis, & pia Lumina gentis,
 Qui Scriptis Latè famam sparsere per Orbem.
 Tune? Alter Primas, *Eborum* cui nomen ab urbe,
 Quem Domina Urbs nuper, Linguam mirata potentem,
 Suspiciens penitus culto pendebat ab ore;
 Cui Romana cohors Athletam experta tremendum
 Terga dedit timida, & Regis confugit ad iras.
 O Decus! O et Præsidium Venerabile Musis!
 An Vos, *Magnatum* Sanguis! Quibus addita Mitras
 Ornavit summo veniens a stemmate Virtus,
 An quo se nuper jactavit *Cambria* Mater,
 Doctrinæ omnigenæ, & veræ Pietatis alumno,
 Temporis & rerum series cui cognita Mundi,
 Ifacidum quem tanta tenet pia cura Salutis,
 Præsule quo fruitur nunc Laeta *Vigornia* Tellus.
 An sibi quem Legit felix Academia suavem
 Historicum, Lingvæ Decus, O *SPRATTÆE*, *Britannæ*!
 Arbiter Eloquii & Sacris dilecte Camœnis?
 An Quem Germanæ Mater *Caledonia* genti
 Misit, doctiloquum genitrix fœcunda virorum?
 Ille dedit varias pandens ab Origine causas,
 Ut pridem densis paulatim Obducta tenebris
 Relligio & Pietas Divino numine Victrix
 Extulerit Læto Sacrum Caput altius Orbe
 Ille *Aulæ*, & Templis, ^{et} Summo ^{et} vox nota, Senatu;
 Spes gentis, brevis ah nimium! Cui credita curæ
 Tuque Pius Scriptor, Dux summi ad Limen Olympi,
 Cui tantum debent primæva Volumina Moyfis,
 Omnes Te meritò celebrent *Eliensis* Honore

Tu quoque, Deliciæ Gentis, *Norvice*, Librorum
 Tam benè quos nòris, culti collector acervi
 Corporis atque Animæ Medice, & Lenimen egenis.
 An memorem *Natura* Parens quem nuper alumnum
 Duxit in averfùm, & docuit sua jura, recessum?
 Cuncta jubens scriptis calamo mandare disertò
 Atque ignota prius dociles ediscere gentes;
 Gultiùs haud quicquam nostro nec doctius ævo.
 Atque *Alios Plures* quos hic percurrere longum est,
 Virtute & doctis Insignes Artibus Omnes
 Hæc Tua Laus propria est, benè cauta *Britannia*, solis
 Munia sacra dari meritis, sanctusque favore
 Haud quæsitus Honos, Pretiove parabilis ullo.
 Ergo quàm insignis, sacris qui præsidet, Ordo
 Obtinet hic? summo reputans a Præsule ad imos
 Doctrinam, moresque pios pertingere ad omnes,
 Invidia absis, invenies; quæ fama remotas
 Pervenit ad gentes! sola hic sustenta Videtur
 Majestas, quæ Christicolùm dignissima Templis,
 Et sordes vitans humiles, fastusque superbos.
 Quid superest votis, nisi quod Gens tota precatur,
 Errantes ut Oves unum dignentur Ovile
 Spontè subire, suo Pastori cura futuræ,
 Unanimesque pias omnes properemus ad aras?
 O quam certa Salus Gentis! quæ Læta venirent
 Tempora! & Invidiæ Cunctis foret *Albion* oris.

Ex Tua Provincia

Reverendissime et Illustrissime

Domine Tui

Observantissimus,

JOHANNES CARPENTER,

De Riklin in Est